

den 28. januar 1997 har anlægget »i årevis været ulovligt og udledt alt for store mængder giftige stoffer til omgivelserne. Uden at nogen har gjort noget reelt ved det«.

Svar (12/2 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Affaldsforbrændingsanlægget på Odense Universitetshospital er omfattet af godkendelsesordningen i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Forbrændingsanlægget blev miljøgodkendt den 24. april 1978. Odense Kommune er grundet kompetenceforskydning tilsynsførende myndighed.

Odense Kommune har på forespørgsel den 5. februar 1997 oplyst, at Affaldsforbrændingsanlægget forbrænder husholdnings- og erhvervsaffald. Anlægget er således omfattet af Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 10 af 4. januar 1991 om affaldsforbrændingsanlæg, som afløst af Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 41 af 14. januar 1997. Afgørelser om godkendelser, der er truffet inden bekendtgørelsens ikrafttræden, bevarer deres gyldighed, indtil der træffes en ny afgørelse efter loven eller bekendtgørelsen dog senest indtil 30. november 1995. Affaldsforbrændingsanlæggets miljøgodkendelse bortfaldt dermed den 30. november 1995, og anlægget er ikke efterfølgende blevet miljøgodkendt. Driften af anlægget har således været ulovlig fra dette tidspunkt at regne. Odense Kommune har endvidere oplyst, at anlægget overskrider bekendtgørelsens grænseværdier for støv, HF, HCl, bly, cadmium og kviksølv.

Ved afgørelsen af, hvem der er den ansvarlige for en ulovlig driftsførelse, tages udgangspunktet i selskabsansvaret, jf. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 4, der omfatter såvel private som kommunale og statslige virksomheder. Som udgangspunkt består der såvel et ledelsesansvar som et ejeransvar, men den endelige ansvarsplacering må bero på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag.«

Jeg vil understrege, at såvel offentlige som private virksomheder skal overholde miljølovgivningen. Jeg finder den ulovlige drift af forbrændingsanlægget på Odense Universitetshospital helt uacceptabel og har derfor bedt Miljøstyrelsen om omgående overfor Odense Kom-

mune at indskærpe, at den ulovlige drift skal bringes til ophør. Endvidere har jeg anmodet Miljøstyrelsen om at orientere tilsynsrådet om kommunens tilsidesættelse af tilsynsforpligtelsen.

Spm. nr. S 1403

Til trafikministeren (11/2 97) af:

Else Winther Andersen (V):

»Vil ministeren redegøre for regeringens syn på spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for en ny lufthavn i Østjylland, eller om man skal bevare lufthavnen i Tirstrup?«

Begrundelse

I regionplanen peger amtsrådspolitikerne på Tirstrup som amtets fortsatte lufthavn, mens nogle få kommuner og erhvervsfolk peger på en nyanlægning af en lufthavn andetsteds, som omtalt i dagspressen. Dertil kommer, at Århus Amt er et af de områder i Danmark, der er i stærkest økonomisk vækst, at Tirstrup er landets største provinslufthavn for indenrigsflyvninger, samt at styrelsen for Århus Lufthavn har fået udarbejdet en analyse, der bl.a. viser en forventet stigning i passagertallet på 2 pct. frem til år 2000 og på 17 pct. frem til år 2005. (Jf. Erhvervsredegørelsen for Århus Amt 1996).

Svar (20/2 97)

Trafikministeren (Bjørn Westh):

Spørgsmålet om et eventuelt behov for en ny lufthavn i Østjylland vil først kunne tages under overvejelse, når der foreligger en konkret ansøgning fra lokalt hold. Jeg kan oplyse, at der efter luftfartslovens § 55 kræves tilladelse fra trafikministeren til at indrette og drive en flyveplads, hvis benyttelse står åben for offentligheden, og at det i § 56 siges, at sådan tilladelse kun må meddeles, hvis det findes foreneligt med almene hensyn. Heri ligger bl.a., at der skal foretages en behovsprøvelse.

I givet fald vil der i Trafikministeriets overvejelse af behovet for en sådan lufthavn indgå en bedømmelse af, om behovet kan anses for rimeligt dækket ved fortsat benyttelse af den